

Dosarul nr. 2ra-1318/20

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) Z. Talpalaru

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Malfi, A. Minciuna, N. Budăi

Î N C H E I E R E

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Prodan Oxana, reprezentată de avocatul Brăteanu Veaceslav,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Prodan Oxana împotriva lui Cîrnov Valeri cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020, prin care a fost respins apelul declarat de Prodan Oxana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 ianuarie 2020,

c o n s t a t ă :

La 17 aprilie 2019, Prodan Oxana a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cîrnov Valeri cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea acțiunii, Prodan Oxana a menționat că din căsătoria cu Cîrnov Valeri, la data de XXXXX, s-a născut copilul XXXXX.

Ulterior, la 27 noiembrie 2017, căsătoria a fost desfăcută, iar copilul a rămas la întreținerea mamei.

Prodan Oxana a invocat că pârâtul nu contribuie la îngrijirea, întreținerea și educarea copilului, iar la solicitările adresate pârâtului privind achitarea benevolă a pensiei pentru întreținerea copilului minor, acesta se eschivează, deși lucrează peste hotarele Republicii Moldova.

Reclamanta a solicitat încasarea de la Cîrnov Valeri a pensiei pentru întreținerea copilului minor XXXXX, în sumă de 1 500 lei lunar, începând cu data de 27 noiembrie 2017 și până la atingerea majoratului de către copil.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 ianuarie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Prodan Oxana.

S-a încasat de la Cîrnov Valeri în beneficiul Oxanei Prodan pensia pentru întreținerea copilului minor, XXXXX, născută la data de XXXXX în mărime de 1 500 lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Cîrnov Valeri în beneficiul Oxanei Prodan suma de 180 de lei cu titlu de cheltuieli pentru citarea publică.

S-a încasat de la Cîrnov Valeri în beneficiul statului suma de 540 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a respins pretenția înaintată de Prodan Oxana cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor începând cu data de 27 noiembrie 2017, data anterioară depunerii cererii de chemare în judecată.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că din căsătoria cu Cîrnov Valeri și Prodan Oxana, la data de XXXXX, s-a născut copilul XXXXX.

De asemenea, instanța a constatat că la 27 noiembrie 2017, căsătoria a fost desfăcută, locul de trai al copilului minor, XXXXX, fiind determinat cu mama, Prodan Oxana.

La fel, instanța de fond a specificat că un acord între părți referitor la întreținerea copilului minor lipsește, iar conform datelor statistice oficiale ale Biroului Național de Statistică, valoarea minimumului de existență în anul 2019 pentru un copil de vârstă cuprinsă între 1-6 ani constituie în medie suma de 1 686,30 de lei lunar.

Astfel prima instanță a concluzionat că la caz, suma de 1 500 lei lunar pentru un copil este necesară și suficientă în vederea acoperirii obligațiilor pecuniare de întreținere a copilului ce revine pârâtului.

Totodată, instanța de judecată a specificat că pensia pentru întreținerea copilului minor poate fi încasată pentru perioada anterioară adresării în instanța judecătorească (dar nu mai mult de 3 ani, art. 98 alin. (3) din Codul familiei) dacă se va stabili că în perioada respectivă s-au întreprins măsuri de acordare a întreținerii, dar debitorul întreținerii s-a eschivat de la plata pensiei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020, a fost respins apelul declarat de Prodan Oxana și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 ianuarie 2020.

La 07 august 2020, Prodan Oxana, reprezentată de avocatul Brăteanu Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea respingerii pretenției privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor pentru perioada anterioară depunerii cererii de chemare în judecată – 27 noiembrie 2017, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, de admitere a pretenției respective.

Recurenta Prodan Oxana, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei au fost aplicate eronat normele de drept material, precum și faptul că instanța nu a aplicat o lege care trebuia să fie aplicată.

Astfel recurenta a menționat că instanțele de judecată urmau să încaseze pensia pentru întreținerea copilului minor începând cu data de 27 noiembrie 2017, data anterioară depunerii cererii de chemare în judecată.

În acest sens, a invocat prevederile art. 98 alin. (3) din Codul familiei, care prevede că pensia de întreținere poate fi încasată pentru perioada anterioară adresării în instanța judecătorească dacă se va stabili că în perioada respectivă s-au întreprins măsuri de acordare a întreținerii, dar debitorul întreținerii s-a eschivat de la plata pensiei.

La 17 august 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă date referitor la recepționarea de către intimat a cererii de recurs, la materialele cauzei lipsesc.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 18 iunie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 07 august 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform

secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Prodan Oxana, reprezentată de avocatul Brăteanu Veaceslav, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Prodan Oxana, reprezentată de avocatul Brăteanu Veaceslav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru